

[Peter Jørgensen.]

lingekommissionens forslag om den teoretiske undervisning — ved Aarhus tekniske skole at skulle bruge mindst 20 nye klasseværelser indenfor et tidsrum af to år. Det betyder udvidelser for et beløb på omkring 3—4 mill. kr. Men alene de udvidelser, som har fundet sted indenfor de bestående rammer, der efterhånden er udtømt, har stillet store krav til skolernes økonomi. Hertil kommer de store beløb, der nødvendigvis må anvendes til udstyr og apparatur.

Jeg kunne uddybe dette spørgsmål endnu mere og bl. a. nævne, at tilgangen alene til elektroteknikum ved Aarhus tekniske skole er fordoblet i løbet af en periode på 5—6 år. Men det, der i hele dette spørgsmål er det vigtigste, er den økonomiske basis, som de tekniske skoler hviler på. I dag opretholdes skolerne ved et statstilskud på 50 pct. af udgifterne, kommunerne giver almindeligvis 50 pct. af statstilskuddet, og resten dækkes ved skolepenge, forskellige fonds m. v.

Det spørgsmål kunne jo rejses her, om det i det hele taget er en kommunal opgave delvis at opretholde denne undervisning, men det skal jeg i denne omgang lade ligge. De 50 pct., der udbetales i statstilskud, falder først ca. 1½ år efter, at skolerne har afholdt udgifterne, og enhver kan se, at vi i prisstigningsperioder må køre med betydelige underskud. I Aarhus er vort overtræk på foliokonti ca. 30 000—40 000 kr., og disse penge skal forrentes med 7 pct., så det er dyr kapital, vi må arbejde med. Det, vi ønsker fra de tekniske skolers side, er en forskudsvis udbetaling, der nogenlunde kan holde trit med stigningerne i lønninger og udgifter. Det vil formentlig ikke blive mødt med velvilje i det høje finansudvalg, men det er en fornuftig og forsvarlig foranstaltning.

Må jeg sluttelig om disse spørgsmål sige, at vi har forhandlet med den højtærede handelsminister om alle disse problemer; vi har mødt meget stor velvilje overfor vore synspunkter, og det takker vi for.

Det næste problem, jeg vil rejse, er spørgsmålet om hurtigruten Kalundborg—Aarhus. I 1954—55 førtes der forhandlinger mellem DSB og havneledelsen i Aarhus på baggrund af visse udvidelser, der skulle foretages af Aarhus havn, herunder om anlægspladser for rutebådene til henholdsvis Kalundborg

og København. For at aflaste Store-Bælt var DSB stærkt interesseret i en hurtiggående automobilfærge, der kunne påregnes at sejle tre dobbeltture pr. døgn. Resultatet blev, at man enedes om, at Aarhus i forbindelse med havneudvidelserne skulle bygge et færgeleje til omtalte færge. Dette arbejde er forlængst påbegyndt og skrider planmæssigt fremad. Men det store spørgsmål er, om der, når færgelejet er færdigt, også er en færge. Der er, såvidt jeg kan se, ikke afsat midler på finanslovsforslaget til dette formål, men det kan måske ordnes som et ganske almindeligt bevillingsspørgsmål. Jeg går ud fra, at den højtærede trafikminister er orienteret om Aarhus byråds og befolkningens stærke ønske om, at denne sag finder sin løsning snarest. Det varer ca. to år at bygge en færge. Skal bevillingen udskydes et år eller to, har det altså lange udsigter, og det finder vi ikke forsvarligt, heller ikke af hensyn til erhvervslivet i Aarhus.

Til slut vil jeg gerne berøre en sag, som ligger mig meget stærkt på sinde, og som jeg har omtalt ved tidligere finanslovsdebatter, nemlig spørgsmålet om udbygningen af vort sindssygevesen. Jeg konstaterer med glæde, at der sidste år, efter at der var presset på fra flere sider, bl. a. fra tilsynsrådet, blev afsat 3 mill. kr. til påbegyndelse af et nyt hospital i Brønderslev, og at der i år er opført 7 mill. kr. til fortsættelse af dette arbejde. Men jeg må beklage, at man endnu ikke har fundet det betimeligt at påbegynde det hårdt tiltrængte hospital i Glostrup og den børnepsykiatriske afdeling ved sindssygehospitalet i Risskov. Jeg har i et københavnsk dagblad set problemet stillet op på den måde: Folkepension eller sindssygehospitaler? og artiklen var illustreret med billeder fra et overbelagt sjællandsk hospital. Jeg er ikke enig med bladet i denne opstilling, men bladet rører ved et af de centrale problemer i hele denne sag, nemlig pladsmanglen.

Bygningen af et sindssygehospital i Københavns amt kan ikke udsættes meget længere med den stærke befolkningstilvækst, der finder sted her. Det samme gælder for den børnepsykiatriske afdeling i Aarhus, der har så stor betydning med hensyn til forskningen på sindssygens område. Jeg er sikker på, at der her i tinget er alminde-